

της οικογενείας μου μετά της γυναικός μου και τῶν τέκνων μου. Ἡλλαξα κατοικίαν και μετεφέρθη ἄπο τὸ Ὀλδ εἰς τὴν ὁδὸν Φέτερ και ἐκεῖθεν εἰς Βάπενγ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ εὗρω ἐργασίαν πλησίον τῶν ναυτῶν ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχον.

Ἄφοῦ ἐπέρασαν τρία ἔτη μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ ἐργασίαι μου θὰ προῶδενον ἐδέχθη τὰς προτάσεις τοῦ πλοιάρχου Γουλιέλμου Πρίχαρξτοιμος νὰ ἐπιβιβασθῶ ἐπὶ τῆς «Ἀντιλόπη» ἡ ὁποία θὰ ἀνεχώρει διὰ τὴν θάλασσαν τοῦ νότου. Ἐπεβιβάσθημεν τὴν 4 Μαΐου 1699 και τὸ ταξείδιόν μας ὑπῆρξε κατ' ἀρχὰς πολὺ καλόν.

Εἶναι ἀνωφελὲς νὰ ἐνοχλῶ τὸν ἀναγνώστην μὲ τὰς λεπτομερείας τῆς τύχης μας, ἀρκεῖ νὰ τῷ γνωρίζω ὅτι κατὰ τὴν διάβασίν μας ἀπὸ τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας ἐδοκιμάσαμεν μίαν καυτιγίδα τῆς δροῖας ἡ ὁρμὴ μᾶς ὤθησε πρὸς τὰ νότια δυτικὰ τῆς γῆς τοῦ Βακ Διέμεν. Εὐρέθη ὅτι εἴμεθα εἰς πλά-

τος 30ο 2'. Δώδεκα ἐκ τῶν ἀνθρώπων μας εἶχον ἀποθάνει ἀπὸ τὴν πολλὴν ἐργασίαν και τὴν κακὴν διατροφήν.

Τὴν 5ην Νοεμβρίου ἡ ὁποία ἦτο ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ νέου ἔτους εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας, ὁ καιρὸς ἦτο ὀλίγον μέλας, οἱ πορθημεῖς παρετήρησαν ἓνα βράχον ὁ ὁποῖος ἦτο μακρὰν τοῦ πλοίου ὅσον εἶναι τὸ μήκος ἐνὸς κάλου, ἀλλ' ὁ ἀνεμος ἦτο τόσον ἰσχυρὸς ὥστε ἐπεπέσαμεν ἐπὶ τοῦ σκοπέλου και προσηράξαμεν εἰς μίαν στιγμὴν.

Ἐξ ἀνθρώπων τοῦ πληρώματος μεταξὺ τῶν ὀπλοίων και ἐγὼ ἐρρίφθημεν ἐπὶ τῆς λέμβου εὐρήκαμεν τὸ μέσον νὰ ἀπομακρυνθῶμεν και τοῦ πλοίου και τοῦ βράχου. Ἐπλεύσαμεν κωπηλατοῦντες πλέον τῶν 3 λευγῶν, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος ἡ κόπωση δὲν μᾶς ἐπέτρεπε νὰ κωπηλατῶμεν, ἐξ ὀκλήρου ἐξηνητημένοι ἐγκατελείφθημεν εἰς τὴν θέλησιν τῶν κυμάτων και μετ' ὀλίγον ἀνετράπημεν ὑπὸ ἰσχυροῦ βορείου ἀνέμου. (Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ ἀλήθεια πρέπη νὰ λάμπη εἰς τὸν κοινωνικὸν ὄρξοντα. Τότε ἡ κοινωνία ὁδηγὸν ἔχουσα τὸν φαινὸν τοῦτον ἀστέρα, βαίνει πάντοτε πρὸς τὰ ἔμπροσ ἐξελισσομένη ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν εἰς κοινωνίαν ἀνθρώπων οἷαν τὴν προῶρισεν ὁ Δημιουργὸς και οἷαν προσεπάθησαν και προσπαθοῦσι πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, οἱ τὰς δάδας αὐτῆς κρατοῦντες τῶν ποικίλων ἐπιστημῶν διανοοῦμενοι, διὰ λαϊκῶν διαλέξεων και διὰ παντὸς ἄλλου μέσου τὸ ὁποῖον ἡ εὐγενὴς αὐτῶν ψυχὴ διέθεσε και διαθέτει. Ἄτυχῶς παρ ἡμῖν ἐλλείπουσιν αἱ πρὸς τὸν λαὸν διδασκαλαὶ τῶν διδαγμάτων ἐκ τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν αἱ μορφωτικαὶ τοῦ ἔθνους και τοῦ χαρακῆτος αἱ διαπλάσσοσαι ψυχὰς χριστιανικὰς, και καθοδηγοῦσαι εἰς τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος και τὴν αὐτοθυσίαν ὑπὲρ αὐτῆς. Εἰς ἣν ἐποχὴν ζῶμεν ὑπὲρ ποτε ἢ ἄλλοτε ἐνδείκνυνται ὡς ἀπολύτως ἐπιβαλλόμεναι αἱ διδασκαλαὶ αὗται. Εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς βλῆς και τοῦ ἀτομομοῦ ἀποτελοῦσαι τὸ ἀντίθετον αὗται καλῶς και μεθοδικῶς

χειριζόμεναι. Εἰλειτούργουν ἄλλοτε ἐν Πάτραι, λαϊκαὶ σχολαὶ εἰς τὰς ὁποίας κατὰ ἑκατοντάδας συνέρροον ἀκροαταὶ και ἀπὸ τὰς ὁποίας ποικίλα τὰ ὠφέλη ἀπεκόμιζον οὔτοι. Δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπαναληφθῶσιν αὗται; Τὸ Περικλοδικὸν μας ἤϊπει τὴν ἰδέαν και ἐλπίζει, ὅτι αὕτη θα ῥιζοβολήσῃ τόσον παρὰ τοῖς διαφόροις οικογενειάρχαις ὅσον και παρὰ τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ. Πάντως τοῦτο θὰ κίμη ἔναρξιν τῶν λαϊκῶν τούτων διαλέξεων ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φθινοπώρου μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αὗται θέλουσιν ἐπιτύχει τόσον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ουροῆς ἀκροατῶν, ὅσον και ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς συνδρομῆς τῆς ὁποίας θέλουσι τύχει αὗται ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν τῆς πόλεως

